

det Vidnesbyrd, at det var en overordentlig flink ung Mand, og der er sikkert ogsaa mange af hans Kammerater, der med Glæde vilde have afgivet en lignende Forklaring og set den ført til Protokols, men det vilde Auditor Gad ikke have. Der var ingen af dem, der fik Lov at sige noget til Fordel for ham, men derimod bleve alle Raahederne imod ham førte til Protokols. Saa ivrig har man været for at ordne det saaledes, at Kadet With ikke skulde blive afskediget, ja for at han ikke en Gang skulde blive irettesat eller blot faa saa meget som en Advarsel. Der foreligger intet offentligt om, at han har faaet saa meget som en Advarsel for sit brutale Overmod, eller at man har søgt at tæmme ham derigennem, at der fra hans overordnede Side er blevet bebrejdet ham, at hans Opførsel har været af en utilladelig Beskaffenhed. Med Forhørene følger blot en Skrivelse, som kun siger, at denne Køje ikke mere maatte bruges, saaledes som den var, men ikke noget om, at der skulde foretages noget over for Kadet With.

Marineministeren (Bavn): Jeg ved ikke, om der endnu et Par Timer maaske skal diskuteres om denne Sag, men jeg synes dog, at jeg ogsaa gerne vilde sige noget navnlig i Anledning af den ærede sidste Taler, og saa vil jeg straks gaa til Spørgsmaalet om, hvorvidt der aldeles ikke er gjort noget over for Kadet With. Jeg vil begynde med at sige, at jeg fik et meget slet Indtryk af Kadet With ved at læse Forhørene igennem. Jeg antog imidlertid ikke, der var tilstrækkelig Grund til at afskedige ham, og naar det ikke var Tilfældet, syntes jeg, at hans Forhold som Kadet ikke hensigtsmæssig vilde kunne behandles af den kombinerede Ret. Jeg har derfor, foruden at jeg ved en Skrivelse har bestemt, at den Plads, Schwanenflügel havde, og den tilsvarende paa den anden Side af Skylightet ikke længere maatte bruges, mundtlig paalagt Chefen for Orlogsværftet at give Kadet With en alvorlig Reprimande, og den har han faaet. Der er en Ting, som har berørt mig lidt pinlig, det var den sidste ærede Talers Angreb paa Auditor Gad. Det vilde jo vist være saaledes, at hvis det var blevet sagt andetsteds end i denne Sal, vilde han vistnok kunne blive tiltalt derfor, men det maa jeg overlade til det ærede Medlem selv. Naar jeg nu skal tale om forskellige andre Indtryk, jeg har faaet af denne Sag, saa vil jeg sige, at jeg antager, at Køjepladsernes Beliggenhed har gjort betydelig

mere Fortræd end de andre Ting — hvis der overhovedet er gjort Fortræd, for Schwanenflügel gik jo fuldstændig rask derfra, ligesom min Sønsøn Aaret i Forvejen, og han har ligget paa samme Plads. Hvis der har været forberedt en saadan Disposition, som har medført en Sygdom, der ellers, saa vidt jeg ved, ikke direkte kan komme af Forkølelse, er det mere Køjepladsen, der har forvoldt den, end de Plagerier, han har været udsat for af Kadet With. Naar jeg nu taler om enkelte af de Ting, der skete den sidste Morgen, saa vil jeg indrømme, at det gik noget vildt til. Det er maaske en Skik, en Levning fra gammel Tid, af hvilke vi jo have adskillige tilbage, at de den sidste Morgen sprøjte hinanden over, og er det nu noget, der kan siges at være saa mærkværdigt, at unge Mennesker kunne faa Lyst til saadan noget? Det var midt i Sommerens Tid. Naar der er sagt, at det varede $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Time, saa er der ogsaa sagt det modsatte. Det er uhyre vanskeligt at sige, naar man ikke har noget Ur paa sig, hvor længe det har været. Naar det er noget, der er ret behageligt, synes man ofte, det kun varer et Øjeblik; men er det derimod noget ubehageligt, der overgaar en, saa kan det synes, det varer meget længe, altsaa jeg tvivler virkelig om, at det har været saa længe, som der er sagt. Jeg har blot endnu en Ting, jeg vil sige — ja, jeg har ikke Forhørene hos mig, men har selvfølgelig i sin Tid gjort mine Notitser — og det er, at den Dag, da det skal have været allerværst derude, da var With slet ikke med, fordi han maatte klare for sig selv, thi efter at han var firt ned, var hans Køje hejset op i Merset i Forrejsningen, og der maatte han op og hente den. For saa vidt jeg altsaa er rigtig underrettet, har With altsaa maattet klare for sig selv den Dag. Jeg forsvarer naturligvis slet ikke det, han har gjort i Retning af at stænke Vand paa sin Kammerat, men det, jeg fandt særlig uheldig ved With, var de ækle Skældsord, han brugte. Der er en Ed, der bruges blandt Kadetterne, som forekommer mig at være meget mærkværdig — jeg tror, den hedder „Fanden tyre mig“ — og den er bleven en Slags Slagord mellem dem. Der var nemlig en Hovmester der om Bord, der altid brugte denne Ed „Fanden tyre mig“, og denne har gjort et saa dybt Indtryk paa Kadetterne, at de abede den efter, men hvad de omtalte Plagerier angaar, tror jeg dog, at de maaske have været lidt mere uskyldige, end de nu fremstilles. Jeg tror ikke heller, at det var en saa daarlig